

**UCHWAŁA NR
Rady Miasta Szczecin
z dnia**

w sprawie skargi na działalność Prezydenta Szczecina w zakresie zasadności upomnienia dotyczącego należności z tytułu nieopłaconego postoju pojazdu w strefie płatnego parkowania w Szczecinie

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, zm. Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 130, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 78, poz. 682); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznać za nieuzasadnioną skargę na działalność Prezydenta Miasta Szczecina w zakresie zasadności upomnienia dotyczącego należności z tytułu nieopłaconego postoju pojazdu w strefie płatnego parkowania.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 140 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks Cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) osobą, która może swobodnie rozporządzać rzeczą, w tym przypadku samochodem, jest właściciel i on odpowiada za czynności i działania wykonywane tym samochodem, w tym za parkowanie samochodu w strefie płatnego parkowania.

Jeżeli zaś właściciel nie rozporządzał samochodem w określonym miejscu i czasie, to winien zgodnie z art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 ze zm.) wskazać osobę, której udostępnił samochód.

Dyspozycja art. 78 ust. 4 jest więc skierowana do właściciela pojazdu, który powinien w sposób precyzyjny wskazać komu, w określonym czasie powierzył samochód i w tym zakresie obciąża go obowiązek wynikający z art. 6 Kodeksu cywilnego.

Obowiązek ponoszenia opłat za pozostawienie pojazdu w Strefie Płatnego Parkowania wynika z przepisów prawa bez potrzeby jego konkretyzacji w drodze aktu indywidualnego np. decyzji.

Według art. 3 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji z dnia 17 czerwca 1966r., egzekucję administracyjną stosuje się do obowiązków, w ramach administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, wynikających bezpośrednio z przepisu prawa.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania.

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tj. Dz.U. z 2005r. Nr 229, poz. 1954) nie przewidują środka zaskarżenia od wezwania zobowiązanego (upomnienia) do wykonania obowiązku po rygorem skierowania na drogę postępowania egzekucyjnego.

Wszczęcie postępowania egzekucyjnego następuje z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego, który może być wystawiony dopiero po upływie terminu do wykonania obowiązku. Powyższy termin wynosi 7 dni od dnia doręczenia upomnienia (art. 15 § 1 i art. 26 § 5 powołanej wyżej ustawy).

Tytuł wykonawczy zgodnie z art. 27 § 1 pkt 9 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zawiera pouczenie o przysługującym zobowiązanemu prawie zgłoszenia do organu egzekucyjnego zarzutów w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia tytułu wykonawczego.

W związku z powyższym zobowiązany ma prawo wniesienia zarzutów w sprawie prowadzonego postępowania egzekucyjnego, w którym może się powołać na okoliczności wymienione w art. 33 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Zawiadomienie nie jest czynnością (dokumentem), który wymagałby doręczenia. Jest to pisemna informacja dla właściciela pojazdu o nieopłaconym postoju w określonym miejscu i czasie. Przepisy prawa nie nakazują doręczenia takiej informacji za potwierdzeniem odbioru.

W dniu 15 stycznia 2008r skarżący uiścił opłatę dodatkową za nieopłacone parkowanie w dniach 26.07.2006r., 15.01.2007r., oraz 5.02.2007r.

Dlatego też skargę uznaje się za nieuzasadnioną.